ALBINA

Revistă săptămînală a Așezămintelor culturale

Nr. 938

Anul 67 — Seria II

Iol

16 decembrie 1965

8 pagini — 25 bani

Bibliotecă Centrală Regională Hunedoara

Chibzuință gospodărească

Membrii cooperativei agricole din Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara, și-au cîștigat un bine meritat prestigiu fiind socotiți ca unii din cei mai harnici și mai iscusiți gospodari. La drept vorbind, apolzenii nu dispun de pămînturi mai fertile decît cei din comunele aflatoare în jur. Mare parte din terenuri se află strîmtorate între dealuri, altele sînt tăiate de viiturile formate din timpuri vechi. Solul e greu, anevoie de lucrat și, pe deasupra, puțin. Din totalul de 1 316 hectare doar vreo 700 reprezintă ceea ce în agricultură se cheamă teren arabil. Cu toate acestea, în toamna lui 1964 cînd s-au încheiat socotelile, cei din Apold primeau produse și bani în valoare de peste 42 lei pentru o zi muncă. Faptul merită a fi subliniat cu atît mai mult cu cît a prilejuit, așa cum era de așteptat, satisfacții deosebite și ample comentarii asupra surselor de venituri. Unii puneau totul pe seama producțiilor mari obținute în toate sectoarele. Am asistat atunci la o pilduitoare demonstrație despre izvoarele bogăției obștești. Președintele cooperativei, tovarășul Kir Ioan, plin de inițiativă, cu dragoste față de oameni și de pămînturi, dîndu-le dreptate a ținut să menționeze un lucru foarte important și anume că omul, pe lîngă alte însușiri bune pe care le are, mai trebuie să fie, neapărat, un gospodar chibzuit. „Discutînd despre producții, să nu uităm esențialul. Am băgat bani în îngrășăminte, în vite de rasă, în construcții și în școala de viță. Asta înseamnă investiții pentru producție. Reținerile pentru fondurile de acumulare, folosite cu chibzuință, ne-au sălțat averea obștească la 548 de mii pentru fiecare sută de hectare. La aceasta se adaugă o dreaptă așezare a retribuției suplimentare, hărnicia și priceperea, care la un loc ne-au asigurat un venit de peste 4 500 lei la hectar. Că vedeți, spunea președintele, nu se poate una fără cealaltă".

Mi-am amintit de spusele președintelui din Apold, citind dintr-o scrisoare cuvintele unui președinte de cooperativă agricolă, aflată pe plaiurile Olteniei, anume în comuna Bîrza. Referindu-se la proiectul de

ION MUREȘANU

(Continuare în pag. 2-a)

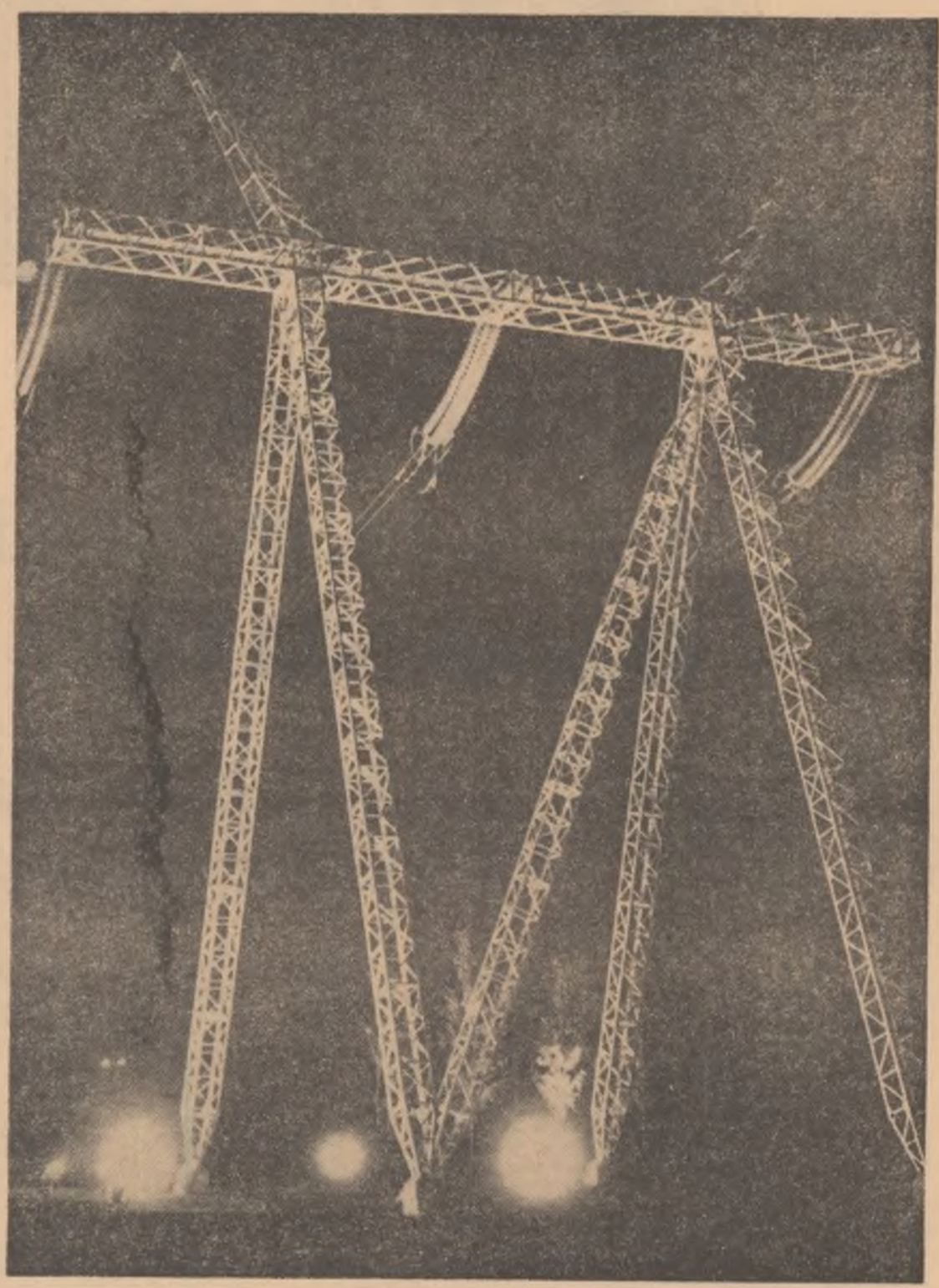

Stîlpi de înaltă tensiune

În pag. a 2-a

MAI APROAPE DE CERINȚELE OAMENILOR

În pag a 3-a

PROIECTUL STATUTULUI COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE ÎN DEZBATEREA COOPERATORILOR

In pag. 4–5

FINALA FESTIVALULUI DE TEATRU DE AMATORI „I. L. CARAGIALE"

ENTUZIAȘTI AI ARTEI TEATRALE

Faza finală a Festivalului, manifestare cu mari semnificații, încheind o întrecere la care au participat 11 000 de formații, reunește în aceste zile, pe trei scene bucureștene, peste 2000 de artiști amatori, entuziaști iubitori ai artei teatrale, care vor susține 118 spectacole, dintre care 53 ale colectivelor teatrale, 36 ale teatrului de păpuși și 18 montaje literare. La finală se vor confrunta pentru întîia oară și cele 11 teatre populare de amatori ale sindicatelor și caselor de cultură, expresie a maturizării activității teatrale de amatori, ale căror spectacole vor constitui un moment deosebit al marii întreceri artistice. Aceste cifre, rezultate ale unei selecții exigente, ne vorbesc despre faptul că tot mai multe colective teatrale de amatori se înscriu pe orbita realizărilor artistice de valoare, ca rezultat al pasiunii și talentului artiștilor amatori, precum și al sprijinului acordat de organele de partid, de stat și sindicale, de a căror atenție și dragoste artiștii amatori au beneficiat din plin.

Formațiile participante la finală prezintă piese de teatru ale dramaturgiei naționale contemporane și clasice, precum și ale dramaturgiei universale, creații de autentică valoare, a căror abordare confirmă nu numai măiestria artiștilor amatori, dar și pasiunea lor pentru tot ce este act de cultură teatrală.

Prezenți cu toată dăruirea inimii lor generoase pe scenele finalei, cei mai valoroși artiști amatori dau glas sentimentelor de adîncă dragoste și recunoștință față de partidul și guvernul nostru, față de poporul român și patria noastră, creatorii minunatelor condiții de care artiștii amatori dispun pentru a-și valorifica pe deplin talentele.

Exprimînd ferma noastră convingere că spectacolele fazei finale a celui de al IV-lea Festival bienal de teatru de amatori „I. L. Caragiale" vor încununa cu strălucire această grandioasă competiție artistică de masă, urăm tuturor artiștilor amatori, din toate regiunile țării, cel mai deplin succes !

NIKI ATANASIU
artist al poporului

Comuna Vișina, regiunea Argeș. La șezătoare.

MAI APROAPE DE CERINȚELE OAMENILOR

Știut faptul că perioada de iarnă permite activiștilor culturali din sate și comune să desfășoare o activitate cît mai variată și cît mai strîns legată de preocupările oamenilor. Iată de ce, poposind zilele acestea în comuna Tomești-Iași, ne-am interesat în ce măsură activitatea culturală de aici răspunde cerințelor sătenilor. În legătură cu aceasta reproducem relatările cîtorva membri ai cooperativei agricole :

NICOLAE CONSTANTIN : Ca brigadier urmăresc cu mult interes manifestările culturale care dezbat problemele noastre de producție. La începutul lunii trecute, am participat la o seară tematică despre cultura grîului. În cadrul acestei manifestări, Petre Harabagiu a arătat cum a reușit brigada a 2-a să obțină un spor de peste 500 kg grîu la hectar. Discuțiile purtate în legătură cu factorii agrotehnici care duc la sporirea producției de grîu au fost deosebit de folositoare pentru țăranii cooperatori.

Asemenea manifestări sînt totdeauna bine venite și utile. Dar, după cîte îmi amintesc, în ultimul timp, a fost singura acțiune de acest fel. Noi am fi dorit să asistăm la mai multe acțiuni culturale legate de preocupările noastre în care să se popularizeze și fruntașii și metodele lor de muncă. În privința sectorului zootehnic, unde producțiile sînt mici, a valorificării terenurilor erodate (vom planta 30 de ha cu viță de vie pe terenuri în pantă), am fi putut, de asemenea, primi un sprijin mai mare din partea căminului cultural și a bibliotecii.

Am observat că în unele din manifestările culturale pe teme agricole, în care vorbesc învățători și profesori sau chiar tovarășa directoare a căminului, nu se dau întotdeauna exemple din cooperativa noastră. Cred că dacă asemenea acțiuni ar fi susținute de tovarășul inginer, de tovarășul președinte al cooperativei agricole sau chiar de brigadieri și țărani cooperatori, ele ar stîrni un interes mai mare.

ANETA CIUPEICA : Din luna august n-am mai văzut un spectacol artistic. Brigada de agitație, pe care am îndrăgit-o atît de mult pentru felul cum știa să-i laude pe fruntași și să-i critice pe codași, n-a mai apărut de multă vreme pe scenă.

La căminul cultural, pentru noi femeile, s-au organizat cîteva manifestări folositoare. Îmi amintesc de o seară în care s-a discutat despre contribuția noastră, a femeilor, la dezvoltarea sectorului zootehnic al cooperativei agricole. Atunci, au fost evidențiate fruntașele : Eleonora Miron și Ioana Păduraru. Tot la căminul cultural am învățat cum să preparăm conservele pentru iarnă, am primit o serie de sfaturi asupra felului cum să ne creștem și să ne educăm copiii.

ION PAIZVANT : Aș vrea să spun cîte ceva în legătură cu activitatea formației de teatru, din care fac parte de mai bine de 10 ani. La faza regională a Festivalului bienal **I. L. Caragiale** ne-am prezentat cu piesa **Punctul culminant** de Gheorghe Vlad și am obținut premiul II. E o răsplată frumoasă a muncii noastre. Dar nici unul dintre noi nu consideră că prin acest succes am atins... punctul culminant. Mai avem destule de făcut în privința satisfacerii cerințelor oamenilor. Și, în primul rînd, ar trebui să ne orientăm spre lărgirea colectivului de interpreți pentru că, în acest fel, vom izbuti să punem în scenă două sau mai multe piese în același timp. La noi, în prezent, se procedează cam așa : punem o piesă în scenă și dăm timp de cîteva luni spectacole atît în comună cît și în deplasare, în satele învecinate. Or, acest lucru nu este în stare să satisfacă cerințele spectatorilor care sînt dornici să vizioneze cît mai multe piese.

★

După cum rezultă din relatările celor cîțiva săteni, în comuna Tomești-Iași, activitatea culturală nu e totdeauna la nivelul cerințelor oamenilor. Acest fapt l-am constatat și noi din planul de muncă al căminului pe timp de iarnă din care lipsesc serile închinate fruntașilor, concursurile **Cine știe cîștigă, Joile tineretului** și alte forme pe care oamenii le-au îndrăgit.

Tomești, este o comună mare, cu multe cadre didactice, deci cu posibilități pentru desfășurarea unei bogate activități culturale. Dar pentru aceasta e nevoie ca directoarea căminului cultural, Eugenia Miron, să se preocupe mai mult de antrenarea tuturor factorilor de răspundere în organizarea unor manifestări eficiente, de activizarea formațiilor artistice și de atragerea sătenilor la acțiunile întreprinse

MARIA CHIRCULESCU

Chibzuință gospodărească

(Urmare din pag. 1)

statut, legea de bază a cooperativei agricole de producție, elaborat în lumina rezoluției Plenarei C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965, tovarășul Achim Crăciun sublinia, și nu întîmplător, însemnătatea sporirii an de an a fondului de acumulare folosindu-se de exemple din cooperativa agricolă al cărei președinte este. La sfîrșitul acestui an, amintita cooperativă agricolă va dispune de o avere obștească a cărei valoare se cifrează la 10 milioane și jumătate de lei. Cele peste trei mii de animale, șase mii de păsări, sectorul legumicol care le-a adus în acest an peste 1 100 000 lei venit sînt numai cîteva exemple de orientare gospodărească.

Din experiența celor din Bîrza, se reține în primul rînd, convingerea lor că numai prin dezvoltarea proprietății obștești, prin folosirea tuturor posibilităților locale pot ajunge la bunăstare și belșug. Propunerea lor de a repartiza pe viitor, pentru fondul de acumulare, 22 la sută din venitul global este cît se poate de concludentă.

Exemplul celor din Bîrza poate fi de folos altora și mai ales celor din Ardusat, aflat tocmai pe platurile Maramureșului. Președintele cooperativei agricole Andrei Simion povestește că de pe o suprafață de 80 de ari cultivată cu roșii timpurii au scos aproape 70 000 de lei. E un lucru cît se poate de lăudabil. Dar tovarășul Andrei Simion e departe de a fi mulțumit. Să cultivi numai 80 de ari cu roșii timpurii cînd ai condiții s-o faci pe 10—15 hectare, să scapi din mînă un cîștig de 700—800 de mii de lei, e într-adevăr prilej de nemulțumire. Se înțelege că fiind mai întreprinzători și mai puțin temători ar fi putut îmbunătăți retribuția bănească a cooperatorilor și s-ar fi mărit și fondul de acumulare.

Viața dovedește că numai chibzuința gospodărească, spiritul întreprinzător, căutarea fără istov a tot ce-i nou și valoros spre binele obștei, pot asigura o dezvoltare armonioasă a cooperativei agricole și totodată a veniturilor personale ale membrilor ei. Nu demult, referindu-se la însemnătatea documentelor recentei plenare a C.C. al P.C.R., Ion Ciurea, președintele cooperativei agricole din Nistorești, regiunea Dobrogea, arăta că din venitul de 6 200 000 lei realizat pînă la 31 octombrie a.c. se vor aloca la fondul de bază 1 150 000 lei ceea ce reprezintă 18,54 la sută. Aceasta le va înlesni să treacă la o serie de acțiuni menite să dezvolte în continuare unele sectoare de producție. Cu alte cuvinte înseamnă ceea ce se arată în documentele plenarei și anume, stabilirea unui raport cît mai rațional între fondul de acumulare și fondul de consum, care să permită reproducția lărgită, creșterea continuă a proprietății obștești.

Note de lectură

Petru VINTILĂ „TRENUL"

Autor al mai multor volume de poezii și de proză, Petru Vintilă este unul din cronicarii timpurilor revoluționare, prin care a trecut și trece poporul nostru.

Ultima sa lucrare **Trenul** apărută recent la Editura militară, vine să întregească și mai mult afirmațiile de mai sus. De astă dată el abordează o temă nouă, în care, printre altele, se conturează și măreția sufletească a soldatului român.

Descriind evenimentele din preajma zilei de 23 August 1944, cu toate pustiirile războiului, Petru Vintilă redă obiectiv aspectele jalnice ale unei călătorii pe C.F.R. din timpul bombardamentelor. Portretele ministrului antonescian, Cornescu, de la Agricultură și domenii, a soției și fiicelor sale, ca și a bucătarului vagonului ministerial, precum și hazul soldaților care călătoresc pe vagoane sînt consemnate de autor cu o adîncă înclinație spre caricatură. Este de asemenea demnă de reținut scena de la fîntînă, în care cotropitorul nazist își primește pedeapsa din partea cuiva din mulțime, pentru că a lovit un soldat român.

Umană și plină de înțeles este atitudinea mecanicului de locomotivă care va manevra mai încet, pentru a da posibilitate medicului de la vagoanele spital să facă unele operații urgente, răniților aduși de pe front.

Bine conturate și luminate, sînt și chipurile celor doi muncitori, Șerbănescu și Jugan, care duc cu ei, pe ascuns arme și muniții în vederea evenimentului istoric ce avea să se întîmple.

În afară de unele amănunte, momentul culminant al nuvelei se consumă în gara Pitești. Cu zece minute înainte de sosirea trenului, radio București anunțase ieșirea noastră din război. Aici, Petru Vintilă reușește să redea pregnant, atît arestarea hitleriștilor din tren, care nu bănuiau nimic, cît și aspectul luptei ce se desfășoară timp de cîteva minute.

Ultimul capitol al nuvelei e dedicat reîntîlnirii ofițerului nazist cu soldatul român, pe care îl lovise în Gara de Nord. Dar acum, ofițerul nazist nu mai este trufașul de mai înainte. De astă dată el este un deznădăjduit, un pierdut, un înfrînt. Uitîndu-și mîndria, stăpînit parcă pe neașteptate de o amnezie totală, tremură înfricoșat de ceea ce crede că i se va întîmpla. Dar soldatul român își întoarce fața cu silă de la el și își ascunde mîinile la spate, vrînd să nu și le murdărească, chiar lovindu-l.

★

În totalitatea ei, nuvela **Trenul**, acest fragment de viață pe care fiecare dintre cei mai vîrstnici l-am trăit într-un fel, întregește și conturează profilul literar al lui Petru Vintilă, afirmat în anii puterii populare ca un dotat povestitor contemporan.

VIRGIL CARIANOPOL

Aspect de la sectorul porcine al cooperativei agricole din comuna T. Vladimirescu, regiunea Galați.

PROIECTUL STATUTULUI COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE ÎN DEZBATEREA COOPERATORILOR

Primit cu satisfacție și viu interes, proiectul de Statut al cooperativei agricole de producție continuă să fie studiat și dezbătut în toate satele patriei. Stațiile de radioficare transmițînd textul statutului și comentarii asupra lui, afișarea la loc vizibil a ziarelor conținînd materiale pe marginea documentului, lecturile în colectiv — sînt o mărturie a deosebitei atenții de care se bucură importantul document în rîndurile țăranilor cooperatori.

Despre acest interes vorbesc și numeroasele scrisori sosite pe adresa redacției noastre prin care este exprimată deplina adeziune față de prevederile proiectului de statut. Publicăm cîteva dintre ele :

TEMEIURI PENTRU CONTINUA DEZVOLTARE ECONOMICĂ ȘI ORGANIZATORICĂ

Am văzut cîtă atenție se acordă în proiectul de statut organizării activității de producție, atribuțiilor organelor de conducere și adunării generale.

Art. 31 în care se arată că în viitor consiliul de conducere va avea între 13—21 membri ni se pare în acest sens foarte edificator. Prin alegerea în consiliul de conducere a unuia dintre ingineri și a contabilului șef, atribuțiile și competența consiliului se lărgesc dat fiind faptul că cei doi sînt specialiști. Activitatea consiliului va căpăta un nou orizont. În ceea ce-l privește pe inginer, el va fi interesat de toate problemele privind dezvoltarea cooperativei agricole. Contabilul șef va avea o viziune mai cuprinzătoare a activității contabilicești pe care o va lega mai strîns de problemele de producție și de viață ale cooperatorilor.

Este adevărat că am avut și pînă acum grija să alegem consiliul de conducere după criteriul competenței, hărniciei, priceperii fiecăruia, pentru ca organul de conducere să poată astfel controla și îndruma munca în toate sectoarele de producție. Dar cum pe de-o parte nu fiecare răspundea acestei cerințe iar pe de alta consiliul nu a muncit totdeauna în spirit colectiv, unele probleme de producție ne-au scăpat din mînă. Una dintre ele ar fi cea a irigațiilor. Chiar în cap. 1, unde se precizează căile prin care cooperativa agricolă își realizează scopul, este amintită fertilizarea solului. Sîntem așezați lîngă ape. Mai mult, ele sînt așa de darnice că uneori ne și inundă. În privința asta am pătimit destule. Indiguirile și irigările merg la noi mînă în mînă. Prea mult însă nu s-a făcut față de ce se putea face. Am irigat lucerna și sporul de masă verde a fost de 2 tone la hectar. Dar nu s-a irigat decît o mică parte din cele 180 de hectare de lucernieră. Din cîmpul cel mare numai 6 la sută e cuprins în rețeaua de irigare. În viitorii ani va trebui asigurată o puternică bază furajeră, care să răspundă nevoilor cooperativei agricole și a membrilor cooperatori. Ei au, în baza noului statut, dreptul să crească un număr sporit de animale, proprietate personală și aceasta cere furaje de calitate și în cantități îndestulătoare. Pe lîngă mărirea prin irigări a bazei furajere va trebui să îndemnăm pe cooperatori să cultive pe loturile individuale plante furajere cu valoare nutritivă ridicată.

Am amintit la început de acțiunea de îndiguire desfășurată la noi din necesitatea de a stăvili inundațiile. Ni se pare foarte binevenită prevederea cuprinsă în cap. 8 al statutului pe baza căreia vom putea participa, cu aprobarea adunării generale, la lucrări de interes comun. Este nevoie, de pildă, să îndiguim malul Siretului pe o lungime de 25 de km, lucrare care ne-ar depăși posibilitățile. Ea va deveni fapt dacă vom colabora cu cooperativele agricole din Brăniștea, Serdaru și altele interesate în aceeași acțiune. O suprafață mare de teren ferită de ape va putea fi mai bine valorificată contribuind la creșterea producției agricole.

O propunere : Dată fiind importanța prin care proiectul de statut o acordă comisiei de revizie a cooperativei agricole considerăm că ar fi nimerit ca membrilor comisiei de revizie să le fie fixate norme de lucru ca oricărui cooperator agricol pe tot timpul cît comisia își exercită funcțiunea. Aceasta ar face activitatea comisiei mai operativă și mai eficace. La fel de important este ca membrii comisiei să fie aleși dintre oameni pricepuți cărora să nu le fie necunoscut nici un domeniu de activitate din cooperativa agricolă.

MARIN HAHUI
vicepreședinte al cooperativei de producție din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați

RĂSPLATĂ — DUPĂ MUNCĂ

Proiectul noului statut așează la locul cuvenit importanței sale retribuirea după cantitatea și calitatea muncii și după producția realizată. Capitolul : „Scopul cooperativei agricole de producție" menționează printre căile de înfăptuire a acestuia ; „Cointeresarea materială a membrilor cooperatori prin aplicarea consecventă a sistemului socialist de retribuire potrivit cu cantitatea și calitatea muncii, precum și în funcție de producția realizată". În articolul 19, capitolul : „Organizarea și retribuirea muncii" acest lucru e reamintit iarăși.

În cooperativa noastră agricolă, retribuirea suplimentară se aplică de puțină vreme dar ea și-a demonstrat forța mobilizatoare. Brigada a 2-a de cîmp a lui Alexandru Stamate, unde participarea la muncă a membrilor a fost bună din punct de vedere calitativ și numeric, sporul de producție a fost de cîte 200 de kg la fiecare hectar la porumb și floarea soarelui. Cointeresarea materială i-a stimulat pe cei din sectorul zootehnic să mărească numărul animalelor productive. Pînă acum doi ani, vacile cu lapte dețineau un sfert din efectiv. Ele vor ajunge anul acesta la jumătate din efectiv. Sporuri însemnate la producția de carne sînt și la ferma de porcine și de păsări. Dar și aici participarea la muncă e de calitate. Se întîmplă așa în toate sectoarele ? Nu. Din cele 1 750 de brațe cîte numără cooperativa agricolă de producție, numai 1 400 sînt prezente regulat la muncă. Avem datoria să mărim gradul de responsabilitate a fiecărui cooperator de la ultimul lucrător din cîmp pînă la președinte, să-i cointeresăm în soarta producției. Iată de ce găsesc mai mult decît bine venită prevederea din statut în baza căreia adunarea generală poate reduce cu pînă la 10 la sută numărul zilelor muncă celor din cauza cărora producția n-a fost realizată.

O precizare care exprimă totodată trăsăturile morale noi ale cooperatorilor mi se pare cea prin care tot adunarea generală suspendă temporar dreptul de vot celor care fără motive întemeiate nu îndeplinesc numărul cuvenit de zile-muncă. Fiindcă, ori cît ar părea de curios mai sînt unii harnici la vorbă dar nu și la treabă. Despre ce ar putea vorbi ei într-o adunare generală unde se dezbat probleme de muncă ?

Noi avem nenumărate posibilități de a ne spori avutul și ele trebuie puse în valoare. Grădina de legume a adus și aduce cooperativei mari venituri. Avem de extins în anul care vine irigațiile la grădina de legume pe încă 100 de hectare iar la culturile de cîmp cu 200 de hectare. În aceeași perioadă se vor planta cu vii tinere 70 de hectare terenuri în pantă. Treabă, berechet. Nu ne rămîne decît să ne mobilizăm forțele.

O propunere : La atribuirea loturilor în folosință prevăzută de art. 4 cap. 2, se spune : „Lotul se atribuie în mod diferențiat, familiei ai cărei membri au efectuat cel puțin numărul minim de zile-muncă, stabilit de către adunarea generală". Cred că se cuvine să se specifice că acest număr minim de zile-muncă trebuie efectuat pe întreg ciclul producției agricole. Mă refer în deosebi la lunile de toamnă cînd se aglomerează lucrul și nici condițiile climatice nu-s din cele mai bune.

Ing. ag. IONEL PARASCHIV
președintele C.A.P. „Drumul belșugului"-Lieești

DREPTURI DAR ȘI ÎNDATORIRI

Ca toți ceilalți membri ai cooperativei noastre agricole, am citit cu deosebit interes proiectul noului statut al cooperativei agricole de producție. Foarte important mi s-a părut capitolul care vorbește despre drepturile și îndatoririle cooperatorilor. El este întemeiat — ca și întreg statutul de altminteri — pe experiența muncii de zi cu zi în cadrul cooperativelor agricole. Specificîndu-se că fiecare membru cooperator trebuie să respecte disciplina în proiectul de statut se subliniază necesitatea de a efectua lucrări de bună calitate. Acest lucru, esențial atît pentru întărirea și dezvoltarea cooperativei cît și pentru bunăstarea respectivilor ei membri, este demonstrat și de numeroase exemple din comuna noastră. Fără străduința colectivă a noastră averea obștească nu s-ar fi dublat în acest an față de trecut (ca să dau numai un singur dar concludent exemplu). În același timp membrii cooperatori care acordă cea mai mare atenție calității muncii au avut și cele mai mari venituri, și-au ridicat case noi, le-au mobilat sau și-au cumpărat televizoare, radiouri etc.

Au existat însă și cazuri cînd unii cooperatori nu și-au respectat îndatoririle statutare, neparticipînd cu regularitate la muncă. În adunările noastre generale s-a luat și se va lua atitudine împotriva celui în care Ioana Busuioc sau Elena Matei înțeleg să-și respecte aceste obligații care decurg din însăși calitatea de membru al cooperativei agricole de producție.

Numai respectînd îndatoririle precizate în proiectul noului statut, membrii cooperativei agricole vor contribui la consolidarea cooperativei noastre agricole și implicit la creșterea bunăstării lor.

MARIA SOARE
membru al C.A.P.—Colanu-Tîrgoviște

FINALA FESTIVALULUI DE TEATRU DE AMA

INTERVIU CU „BĂDIȚA ION"

Nu a lipsit din întrecere nici „bădița Ion". A venit de pe meleagurile moldovene, adus în finală de artiștii amatori din Dodenii Bicazului, așezare nu prea îndepărtată de Humulești. În sală l-am aplaudat din inimă pe „Ion Creangă" de pe scenă; în culise am strîns cu căldură mîna interpretului.

— Vă numiți ?

— Constantin Finaru și sînt învățător în Dodeni. Cu ani în urmă, însă, am predat lecții și copiilor din Humulești. Gazda mea locuia peste drum de casa unde a copilărit Nică a lui Ștefan a Petrei.

— Și-mi închipui că nu v-a lăsat inima să nu-i călcați pragul.

— Nu o dată. De nenumărate ori am zăbovit cu emoție lîngă „prichiciul vetrei, cel humuit", lîngă cuptiorul pe care Nică se ascundea, cînd se juca cu băieții de-a mijoarca.

— Vă gîndeați pe atunci că într-o bună zi o să-l interpretați, pe scenă, pe Creangă ?

— Ca să fiu chiar eu interpretul marelui povestitor, nu mă gîndeam. Cunoșteam însă dramatizarea lui I. I. Mironescu, „Catihații de la Humulești" și mă bătea gîndul să propun s-o punem în scenă. Dar am plecat la Dodeni, m-am luat cu alte treburi, și planul meu a rămas, o bucată de vreme, nerealizat. Gîndurile bune se întîlnesc...

— Și ?...

— ...am avut, nu demult, bucuria să aflu că profesorii și învățătorii din Dodeni se gîndeau și ei să prezinte „Catihații de la Humulești". Bucuria mea a fost și mai mare cînd m-au poftit să joc rolul principal. Era o sarcină de mare răspundere, pentru îndeplinirea căreia n-am precupețit nici-o strădanie. Dorința de a reda cît mai autentic personajele „amintirilor" lui Creangă l-a animat și pe celalți colegi ai mei. Profesorii Vasile Trifui (în piesă Zaharia Gîtlan), Petre Ciubotaru (Oșlobanu), Damian Stăcescu (Trăznea), Alexandrina Mancaș (în rol dublu: Smaranda, mama lui Nică și „Crișmărița cea frumoasă"), Constantin Hirțan (Ștefan Apetri), cărora li s-au adăugat și cîțiva elevi — toți fruntași la învățătură — interpreți ai rolurilor de copii, au repetat zile în șir, sub îndrumarea actorului Constantin Motreanu. Cîteodată ne prindea noaptea la cămin, da' nimeni nu se plîngea. Vroiam să realizăm un spectacol cît mai bun.

— Faptul că ați ajuns cu el pînă în finala festivalului este o dovadă că ați reușit. Aplauzele de la sfîrșit și, mai ales, cele din timpul spectacolului, sînt și ele grăitoare.

— Aplauzele ne bucură întotdeauna. Ne dau aripi, dar ne și obligă. Îmi amintesc, de pildă, de primul spectacol jucat la noi în sat. Cît de mult ne-au ajutat atunci aplauzele sătenilor ! Ne-au dat curaj, încredere în noi. Și, de la spectacol la spectacol, cu prilejul deplasărilor noastre în satele vecine, am căutat să jucăm tot mai bine, tot mai convingător.

— Și acum, cu ce gînduri vă întoarceți la Dodeni ?

— Cu hotărîrea de a pune în scenă noi piese de teatru, de a ne îmbogăți mereu repertoriul. Și nu numai atît. În zilele noastre, spectatorii satelor ne cer nu numai să jucăm teatru, dar și să le oferim spectacole de calitate. Ne vom strădui să o facem, a încheiat Finaru.

Noi le urăm succes.

TRAIAN LALESCU

„Tîrg la Drăgaică" — comedie cu muzică interpretată de Casa de cultură din Zimnicea.

„Cîmpia Soarelui". Moment din montajul literar-muzical prezentat de formația Casei de cultură din Feteești.

JURNALUL CONCURSULUI

VINERI 10 DECEMBRIE

Cei care au deschis finala și spectacolul regiunii București — căreia îi este rezervată întreaga zi — au fost artiștii amatori din Feteești, prezenți în repetate rînduri la finalele concursurilor republicane. De astă dată, aduc pe scenă — poezia.

Casa raională de cultură Feteești a prezentat montajul literar-muzical „Cîmpia soarelui". Versurile lui Stelian Filip i-au inspirat compozitorului Gheorghe Bazavan o muzică de natură folclorică, plină de prospețime.

„Cîmpia soarelui, măreață,
Pămînt de aur ca-n povești
Plai tînăr, tremătînd de viață
În vatra gliei românești".

...cîntă oamenii Bărăganului.

Vecinul meu de fotoliu îmi șoptește: „O să-i mai vedeți pe oamenii Bărăganului pe scenă". Și într-adevăr, montajul literar „Meșterii pămîntului" i-a adus în lumina reflectoarelor pe tractoriștii de la S.M.T.-Brînceni. Vecinul de fotoliu — despre care am aflat că e tov. Marin Nedea, directorul S. M. T.-ului, îmi dă amănunte:

„Acesta e tractoristul Dumitru Putineanu. E fruntaș nu numai pe scenă ci și pe locul de muncă. Echipa a dat 20 de spectacole în comunele raionului. Asta nu a împiedicat stațiunea de tractoare să-și îndeplinească planul anual de producție."

Artiștii amatori din regiunea București au mai prezentat — printre altele — două premiere pe țară: vodevilul „C-o fi, c-o păți" (căminul cultural Bolintin-Vale) și comedia cu muzică „Tîrg la Drăgaică" (casa de cultură — Zimnicea).

SÎMBĂTĂ 11 DECEMBRIE

În această zi au urcat scena finalei artiștii din două regiuni. Dimineața — regiunea Crișana. Sătenii din Gurba-Ineu au interpretat cu deosebită vervă, piesa „Zmeoaicele".

Au urmat apoi cooperatorii din Homocea, regiunea Bacău, care au prezentat pe un fundal de covor cu frumoase motive moldovenești, montajul literar „Cetioara mea de brad". Aplaudat la scenă deschisă, montajul este alcătuit din culegeri folclorice. Autorul acestui montaj — poporul — slăvește partidul.

Alți cooperatori din regiunea Bacău vestiți atît pentru bogăția recoltelor cît și prin formația de teatru, sînt cei din Faraoani. Un grup de interpreți talentați, printre care amintim pe Leonida Moldoveanu și Maria Iliescu, a izbutit să creeze un spectacol de intensitate dramatică.

DUMINICĂ 12 DECEMBRIE

Alături de artiștii amatori maramureșeni, facem cunoștință în această zi a finalei, cu cei din Iașul Moldovei. Sute de spectatori au aplaudat cu căldură povestirea „La cireșe" spusă în cel mai pur grai moldovenesc de Dumitru Țabără. La ieșirea din scenă am luat un scurt interviu acestui „chiștoc" de om care a împlinit abia zece ani. Printre altele l-am întrebat:

— Ai avut emoții ?

— De ce să am ? Doar am mai fost pe scenă. Astăvară, cînt ansamblul folcloric al regiunii Iași a fost la munte și la mare, l-am prezentat eu și cu Neculai Irimie.

Spectatorii celei de-a treia finale își amintesc, desigur, că Irimie a povestit atunci „Pupăza din tei" și a fost premiat. Acum, a predat ștafeta finalei, micuțului Mitică. A încăput pe mîini bune.

LUNI 13 DECEMBRIE

Formația căminului cultural Miercurea-Nirajului, din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a prezentat în limba maghiară piesa „Mîntuleț în paradis" de Sütö András. Spectacolul este pus în scenă de învățătoarea Eltetö Katalin, o entuziastă activistă culturală.

O altă animatoare a teatrului de amatori din aceeași regiune, este învățătoarea Maria Buiu — interpretă și regizoare a spectacolului „Piatra din casă" de Vasile Alecsandri, adus pe scena finalei de echipa căminului cultural din Deda-Bistra.

...Și cum nu există bienală de teatru „I.L.Caragiale" fără piesele marelui nostru dramaturg clasic, iată-i pe oltenii casei de cultură din Caracal interpretînd „D-ale carnavalului".

MARȚI 14 DECEMBRIE

Pe scenă — artiștii amatori din regiunile Galați și Brașov. Singurul cămin cultural prezent în această zi a festivalului a fost cel din Vidra-Vrancea.

MIERCURI 15 DECEMBRIE

Hunedorenii au venit la finală cu trei recitatori și cu formația Casei de cultură din Alba Iulia, iar printre suceveni remarcăm o veche cunoștință — echipa de teatru din Dolhasca, laureată a celei de-a treia ediții a festivalului.

★

Finala celei de-a patra ediții a festivalului de teatru, continuă. Zilnic artiștii amatori din alte regiuni intră în scenă dovedindu-și talentul și dragostea pentru frumos. Nu putem încheia aceste spicuiri dintr-un jurnal care s-ar cere mult mai voluminos, fără a menționa spectacolele păpușarilor și prezența, pentru prima dată în această competiție, a celor unsprezece teatre populare, care — așa cum spunea artistul poporului Radu Beligan — sînt o expresie a maturizării artistice, a unor echipe fruntașe, dă un plus de interes și semnificație acestui festival și deschide perspective pasionante mișcării teatrale de amatori.

Ora apropiată de închiderea ediției revistei noastre ne obligă să ne oprim deocamdată aici.

ANDREI CROITORU

„Catihații de la Humulești". De la stînga: Crăciun, Țifui Vasile, Constantin Finam, Adria leasa, Mancos Ecaterina și Hirtan Constan

ORI „I. L. CARAGIALE"

CEA MAI TÎNĂRĂ ECHIPĂ

u coborît de la Vad, pe valea Izei, au osit la Sighet, au apucat calea lungă, uitoare, spre Capitală. Au mers în cea- ar şi de seară, depănînd în ritmul inat al roţilor de tren replicile iuţi, şu- eţe sau gîndind la multele întîmplări ucurii ale unei finale de întrecere ar- ică. Iar în ziua de 12 decembrie au fost itaţi pe scena bucureşteană pe care se heie cel de-al IV-lea Festival.

entru întîia oară.

u întîlnit aici şi alţi debutanţi ca ei, runşi de emoţiile primei lor finale. Au de vorbă şi cu cei care mai fuseseră ilişti, în alţi ani. Dar, o dată cortina ri- ată pentru ei, au lăsat totul la o parte u devenit „în carne şi oase" persona- piesei „Meci la Chiţăoani", de Domi- Stanca. Şi-au rostit partiturile drama- cu dăruirea unora care împărtăşesc toată inima şi ideea piesei — aceea a rajutorării, a schimbului de experienţă re cooperativele agricole — şi gîndul u finaliştilor de a da aici tot ce e i bun din pregătirea şi talentul lor.

Actorii amatori ai căminului cultural din Vad-Sighet sînt mesagerii ţinutului de la miazănoapte, cu şesuri coborînd domol spre Tisa, cu piscuri cutezătoare, străbătute cîndva de Pintea haiducul, cu casele ţărăneşti împodobite cu porţi înalte şi cu fine încrustături. O veche tradiţie de artă este azi încununată de plaiurile maramureşene cu un conţinut nou, mărturie stînd şi spectacolul acesta cu o piesă de teatru inspirată de realităţile satului socialist, de strădania ţăranilor cooperatori de a munci şi mai bine, de a înfăptui ţelurile încredinţate de partid.

— În timp ce consătenii noştri citesc şi dezbat prevederile proiectului de statut, apărut în ziare pe cînd noi făceam o ultimă repetiţie la Sighet — ne spune tînăra ţărancă cooperatoare Elena Mazar —, echipa noastră aduce în felul său, pe scena finalei, angajamentul celor din Vad, de a face şi mai înfloritoare cooperativa noastră, viaţa noastră.

T. GHEORGHIU

„Doctor fără voie" — comedie în 3 acte — Casa de cultură Slănic-Moldova.

inii

DESPRE FINALĂ

hi participînt la asemeetiţii artistice, am ţinut astă dată să însoţesc pe alei spectacolele regizane „Catiheţii de la Huşi şi „Gaiţele".

cut prin mari emoţii de anţă, dar sînt mulţumit ii amatori din regiunea au prezentat, cred, la nţelor. Speram că oţii vor înceta o dată cu ădere de cortină pe ul regiunii Bacău, dar bstanţial pe care fienaţie îl aduce cu ea din acestor ani plini de nateriale şi spirituale, intensitatea emoţiilor să cu fiecare primă lovigong a fiecărei regiuni. de a ajunge acasă, mă cum se poate adînci cade masă, în sensul creştative a producţiilor arle amatorilor. Mărturivoi asista pînă la sfîrşiei finale cu intenţia de a reflecta, aici, în cadrul evoluţiei celor mai bune echipe de teatru din ţară, cu privire la ceea ce am de făcut pe mai departe atît ca metodist al casei regionale a creaţiei populare cît şi ca regizor.

C. MOTREANU
metodist al casei regionale a creaţiei populare-Bacău

La noi, la Brezoaiele, ne putem lăuda cu o producţie bună. Faţa de anul trecut avem un spor de 500 kg grîu la hectar. Acum, ne-am pus în plan irigarea a 50 ha de teren.

Ne gîndim însă că şi activitatea culturală din sat se cere sporită. Cooperatorii noştri au hambarele pline dar le este şi sufletul dornic de plin.

Aici, la finală, mi-am dat seama că artiştii amatori pot face lucruri foarte frumoase. Mi-ar place să văd şi pe scena căminului nostru cultural spectacole de asemenea calitate.

NICOLAE ALBU
vicepreşedintele cooperativei agricole de producţie Brezoaiele, Răcari

Al IV-lea festival, ca şi precedentele, constituie pentru mişcarea teatrală de amatori din ţara noastră o trecere în revistă a formaţiilor artistice de la oraşe şi sate.

Am constatat cu bucurie că spectacolele au fost prezentate la un nivel artistic mult mai ridicat decît la celelalte festivaluri.

Pentru orientarea şi îndrumarea activităţii teatrale din regiunea Oltenia, finala constitue un bogat schimb de experienţă, care ne va prilejui ridicarea măiestriei artistice pe o treaptă superioară.

ALFONS ATANASIU
metodist al casei regionale a creaţiei populare-Oltenia

„Meci la Chiţăoani", comedie într-un act de Dominic Stanca, prezentată de căminul cultural Vad-Sighet

Căminul cultural Vad Sighet. „Meci la Chiţăoani". De la stînga: Mocanu Iancu, Potra Maria şi Mazăr Elena.

Trei recitaluri. De la stînga: **Maromete Sabina, căminul cultural Baciu-Videle; Ţabără Dumitru, căminul cultural Grumezoaia-Huşi şi Anişoara Ungureanu, căminul cultural Letea Veche.**

Interpreţi din piesa „Zmeoaicele" — căminul cultural Gurba, raionul Ineu. Rîndul de sus de la stînga: **Bolda Elena, Teoran Ecaterina, Căpar Mioara.** Rîndul de jos: **Valeria Teodor, Săvinescu Maria şi Dănilă Ana.**

Desene de NEAGU RĂDULESCU

Monumente istorice

CETĂȚI ȚĂRĂNEȘTI DIN TRANSILVANIA

Cetatea Feldioara — Făgăraș

Veacul al XV-lea și jumătatea celui următor năpăstuiesc cu grele încercări orașele și satele transilvănene. Este perioada pustiitoarelor invazii turcești, despre care cronicarul bizantin Laonic, contemporan al acestor evenimente, scrie : „În timpul unei invazii turcești, se desprindeau din grosul oștirii așa numiții călăreți repezi ai acestui neam, care nu primesc nici soldă, și nici loc de comandă Ei sînt împinși doar de gîndul la jaf și pradă. Răpesc robi și despoaie orice le-ar ieși în cale". Foarte important pentru turci — continuă cronicarul, — era răpirea bărbaților, femeilor și mai ales a tineretului. Robii erau duși apoi la tîrgurile de sclavi, cum era cel din Adrianopol, și vînduți „cinstiților" și „creștinilor" negustori venețieni sau genovezi. Există documente care amintesc de sclavi originari din Transilvania, vînduți în Creta și Spania.

Sub amenințarea acestui pericol, obștiile țărănești își construiesc cetăți mici, care să poată fi bine apărate, sau fortifică bisericile, clădirile cele mai solide din acea vreme. La aflarea veștilor despre invazii, oamenii își lăsau treburile, își strîngeau avutul și se îndreptau spre cetatea lor. Erau aduse acolo armele : lanci, săgeți, arhebuze. La creneluri treceau bărbații. Nimeni nu avea voie să tragă pînă ce dușmanul nu intra în bătaia armei sale.

Cetățile țărănești erau pregătite pentru invazii îndelungate. Încăperile erau destinate, în funcție de nevoile gospodărești. În multe locuri se vorbește de : „turnul școlii", „al armelor" etc. La Apold (Sighișoara) a existat într-unul din turnuri o moară care a funcționat pînă în secolul nostru.

Grînele și nutrețurile erau depozitate în cămări speciale și aproape nu există cetate care să nu aibă un „turn al slăninilor".

Obștiile țărănești își luau deci toate măsurile de apărare și nu o dată ieșeau din cetate, întîmpinînd cu semeție dușmanul.

În timpul scurtelor perioade de liniște, obștiile țărănești își întăreau cetățile. În curtea cetății de la Cisnădioara se mai văd și astăzi bolovani uriași care foloseau la întărirea zidurilor sau erau azvîrliți asupra dușmanilor. Tradiția păstrată în sat pînă în veacul trecut obliga pe fiecare flăcău „ca pînă la însurătoare să urce de-a rostogolul la cetate cîțiva bolovani mari pentru a completa stocul fortificației".

Cetățile țărănești erau situate de obicei în mijlocul satului sau pe o înălțime din apropiere. Ele se răspîndite în multe părți ale Transilvaniei, dar mai ales în „Țara Bîrsei" (în preajma Brașovului), în jurul Sighișoarei, Mediașului, în raionul Sebeș, și în răsăritul Transilvaniei.

Cetățile țărănești din Transilvania aduc mărturie despre efortul constructiv al poporului pentru apărarea vieții și culturii pe aceste meleaguri ale patriei noastre. Toate aceste construcții adăpostesc comori de artă și fac parte din tezaurul nostru cultural. Vizitarea lor ne dă posibilitatea să cunoaștem mai bine momente din trecutul glorios al strămoșilor noștri.

V. MÎRZA

Curiozități

Butoaie uriașe

În multe părți ale lumii există butoaie uriașe, cu capacitate de sute de mii de litri. Astfel, într-un oraș din R. F. Germană se află un butoi construit în 1725 În el încap 225 000 litri de vin În Cicago — S.U.A. — există, de asemenea, un butoi de 200 000 litri, iar în R. P. Ungară — unul cu o capacitate de 100 000 litri, construit în 1896.

Recordul butoaielor uriașe îl dețin însă rezervoarele de vin din orașul Mendoza (Argentina). Aici se află, printre altele, și un butoi de 300 000 litri.

Fachir ghinionist

Fachirul bengalez Agastia a făcut un jurămînt neobișnuit. El s-a obligat să țină mîna ridicată în sus timp de... 10 ani.

N-au trecut însă decît trei luni și mîna ridicată și-a pierdut elasticitatea. Articulațiile ei s-au întărit în așa fel, încît fachirul nu a mai putut-o coborî chiar dacă ar fi vrut să facă acest lucru

Maimuțe mustăcioase

În pădurile din jungla Braziliei există niște maimuțe atît de mici, încît ele pot fi ținute în palmă Au însă mustăți foarte mari și pufoase Maimuța este denumită „mustață de țar". Ea vînează cărăbuși și fluturi Îi plac mult alunele și bananele. În parcurile zoologice din Europa, maimuța mustăcioasă este o mare raritate.

Știați că...

- ...în fiecare an cad pe suprafața Pămîntului circa 100 000 de tone de meteoriți ?
- ...în Kazahstan (U.R.S.S.) a fost descoperit cel mai mic animal de pe glob ? E un chițcan pitic care cîntărește numai 5 grame.
- ...racheta care a lansat pe orbită uriașul laborator cosmic „PROTON"-1 a avut o putere de 60 de milioane cai putere, fiind de trei ori mai puternică ca aceea cu ajutorul căreia a fost lansat în spațiul cosmic primul cosmonaut, Iuri Gagarin ?
- ...numai pentru precizarea timpului probabil în 24 de ore se face între statele lumii un schimb de telegrame meteorologice în număr de peste 100 000, fiecare din ele conținînd 30 cifre ?
- ...pantera și ruda sa apropiată, jaguarul, au o greutate în jurul a 100 kg fiecare și sînt atît de puternice încît pot duce cu ele în vîrful unui copac o greutate de patru ori mai mare ca propria lor greutate ?
- ...zgomotele din marile orașe scurtează viața omului cu 8—12 ani, favorizînd apariția bolilor și influențînd negativ metabolismul ?
- ...în lumea întreagă există în total 40 milioane de familii de albine ?
- ...prima revistă de șah din lume a fost „Le Palamède", apărută în Franța în anul 1836 ?
- ...pentru fiecare locuitor al planetei noastre revine o masă de aer de circa 1 milion de metri cubi din masa totală a atmosferei ce înconjoară Pămîntul ?

MEDICUL VĂ SFĂTUIEȘTE

SCARLATINA

Scarlatina este o boală molipsitoare. Se întîlnește mai des toamna și iarna, afectînd, mai ales, copiii de vîrstă școlară.

Boala se datorește unui microb numit streptococ hemolitic. Acesta se află în gîtul și nasul bolnavului și se răspîndește fie direct prin picături de secreții naso-faringiene și salivă (picături emise în timpul vorbirii, rîsului, strănutului), fie indirect prin obiecte contaminate de saliva bolnavului. Diagnosticată și tratată din timp, scarlatina nu pune viața copilului în pericol. Rămîne totuși o boală de temut, datorită formelor grave care pot apărea și complicațiilor sale (renale, otice) care nerecunoscute și netratate corect pot duce la infirmități durabile.

Boala începe de cele mai multe ori, în mod brusc, cu febră mare, dureri de cap dureri în gît, vărsături. Peste o zi sau două de la apariția acestor simptome, pe piept și brațe se ivește o spuzeală roșie, aspră la pipăit, care se extinde apoi pe tot corpul, în afară de față. Fundul gîtului este roșu aprins ; amigdalele sînt mărite, roșii și uneori cu puncte albe. Limba este încărcată, avînd vîrful roșu. Obrajii au o culoare roșie-aprinsă, iar în jurul nasului și al gurii se află o zonă palidă.

După o săptămînă, spuzeala (erupția) dispare, iar pielea se coajește (descuamează), sub formă de scuame mici, fine ca țărîna. La nivelul palmelor și tălpilor, scuamele sînt mari ca niște fîșii.

Copilul bolnav de scarlatină se izolează și se tratează numai în spitalul de boli contagioase. În felul acesta se realizează o primă măsură, foarte importantă, de a împiedica răspîndirea bolii la cei din jur.

Bolnavul rămîne contagios în tot timpul bolii, dar mai ales în perioada de erupție.

După izolarea bolnavului în spital, se vor dezinfecta locuința, rufăria, obiectele de toaletă și vesela. Dezinfecția se face cu soluții antiseptice (sublimat, formol etc.).

Persoanele care au venit în contact cu bolnavul vor fi supraveghiate timp de 8 zile. Pe lîngă profilaxia bolii este bine să se facă și profilaxia complicațiilor ei (complicații renale, otice). Aceste complicații, o dată ivite, pot avea serioase urmări asupra sănătății foștilor bolnavi de scarlatină.

În prezent, bolnavii de scarlatină se izolează și se tratează în spital 6—8 zile. După spitalizare, fostul bolnav va continua izolarea, repaosul și tratamentul la domiciliu, încă 21 zile, cît durează convalescența.

Respectarea indicațiilor medicale constituie cea mai bună profilaxie a complicațiilor și a recidivelor.

Dr. PAVEL ATANASE
medic specialist
în boli infecțioase

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNAŢIONALE

In ultimele zile, ziarele şi opinia publică mondială au urmărit cu multă atenţie desfăşurarea campaniei electorale pentru cel de al doilea scrutin al alegerilor prezidenţiale din Franţa care vor avea loc la 19 decembrie. Cei doi candidaţi, generalul de Gaulle şi François Mitterrand, care au obţinut la alegerile din 5 decembrie 44 la sută şi respectiv 32 la sută din voturile exprimate s-au adresat alegătorilor prin intermediul televiziunii. Referindu-se la politica de independenţă promovată de guvernul său, generalul de Gaulle a ţinut să precizeze din nou că Franţa nu va accepta să fie subordonată nici unei puteri străine. El a arătat că, rămînind prietena şi aliata Americii, Franţa „simte că are cu Uniunea Sovietică numeroase afinităţi firesti şi importante interese comune", „stabileşte cu China relaţii care se multiplică" şi „stringe în toate domeniile relaţiile sale cu ţările răsăritene". Vorbind despre problema păcii în lume, de Gaulle a spus printre altele că „Franţa refuză să fie, dacă s-ar ivi cazul, sub pretextul integrării europene sau integrării atlantice, antrenată într-un război pe care nu l-ar fi voit".

In aceeaşi zi s-a adresat alegătorilor şi François Mitterrand, candidatul forţelor de stînga. El a mulţumit alegătorilor care prin voturile acordate la primul tur de scrutin l-au permis „nu numai să fie candidatul stîngii, dar şi candidatul tuturor republicanilor". François Mitterrand a expus apoi principalele sale teze din campania electorală, printre care „orientarea Franţei spre reînnoirea sa în expansiunea economică şi justiţie socială, apărarea libertăţilor individuale şi colective şi promovarea unei politici de pace". In legătură cu aceasta el a precizat că în caz de va fi ales preşedinte va trimite imediat o delegaţie franceză la Conferinţa pentru dezarmare de la Geneva. Candidatul stîngii s-a pronunţat în favoarea unei „Europe politice potrivit procesului angajat în domeniile economic şi tehnic". „Este necesar — a declarat el — ca această Europă să fie factorul decisiv al coexistenţei paşnice şi ca ea să fie deschisă oricărui stat nou care ar hotărî să se supună obligaţiilor comune".

★

Marţi s-a deschis la Paris sesiunea anuală a Consiliului ministerial al N.A.T.O. Recenta sesiune ministerială a pactului nord-atlantic se desfăşoară într-o perioadă agitată în viaţa politică occidentală. Observatorii politici sînt de părere că discuţiile nu se vor încheia cu hotărîri spectaculoase, ele rezumîndu-se la încercări de a menţine neschimbate actualele rînduieli din N.A.T.O., de a salva de la destrămare acest bloc militar anacronic. In ajunul deschiderii sesiunii, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, Michael Stewart a declarat că ea va fi „o sesiune de rutină de la care nu se aşteaptă surprize". După cum se ştie, la ultimele sesiuni ale pactului nord-atlantic „unitatea" blocului N.A.T.O. a fost salvată datorită scoaterii punctelor divergente de pe ordinea de zi, prin consimţămîntul partenerilor atlantici de a evita discutarea problemelor asupra cărora nu sînt de acord. Ziarul „Die Weltvoche" scria de curînd: „Alianţa a atins astăzi o asemenea sensibilitate şi fragilitate, încît toţi partenerii consideră că este bine să se treacă sub tăcere numeroase probleme nesoluţionate".

PE GLOB

NOUA ZEELANDĂ

● PRINCIPALUL EXPORTATOR DE PRODUSE LACTATE DIN LUME ● MAORII, DENUMIŢI VIKINGII MĂRILOR SUDULUI, AU POPULAT CEI DINTÎI, PRIN SECOLUL X AL EREI NOASTRE, ARHIPELAGUL NEO - ZEELANDEZ ● SINGURA ŢARĂ DIN LUME UNDE NU SE ÎNTÎLNESC ANIMALE SĂLBATICE.

Descoperit în 1642 de călătorul olandez Abel Tasman, arhipelagul a intrat în atenţia Lumii Vechi abia în 1769 cînd englezul James Cook a înconjurat cele două mari insule şi Anglia le-a luat în stăpînire. Tocmai în 1907 Noua Zeelandă îşi capătă independenţa, devenind dominion, membru al comunităţii britanice de naţiuni (Commonwealth). Noua Zeelandă face parte din pactele agresive S.E.A.T.O. şi A.N.Z.U.S.

Noua Zeelandă este un stat insular situat în sud-vestul Pacificului şi alcătuit din două mari insule — North Island (Insula din nord) şi South Island (Insula din sud), despărţite prin strîmtoarea Cook. Această Ţară are cîteva colonii în Pacificul central: insulele Cook, Tokelan, Niue şi face parte din consiliul de tutelă (alături de Australia) al insulei Nauru. Teritoriul ţării e ceva mai întins decît al Marii Britanii — 270 00 km p; capitala este Wellington; populaţia numără aproape 2 600 000 oameni, din care 185 000 sînt străvechii locuitori ai ţării — maorii, veniţi aci prin secolul X, probabil din India — de unde au plecat spre sud prin Indonezia, călătorind pe întinsul apelor cu ajutorul unor excelente flotile-pirogi. Ei s-au ocupat sute de ani cu agricultura, vînatul, creşterea vitelor şi pescuitul.

Noua Zeelandă are o agricultură capitalistă dezvoltată, intens mecanizată, specializată într-un înalt grad, dar cu toate consecinţele economice şi sociale ce derivă din această situaţie. Sînt cunoscute numeroase tragedii cărora le cad victime micii fermieri, în perioadele de criză. Astfel, în ultimii şapte ani au dat faliment sute de ferme mici şi mijlocii, deoarece preţurile, pe piaţa capitalistă, la produsele specifice Noii Zeelande, scăzuseră catastrofal. (Aduşi la disperare, unii fermieri s-au sinucis.) Marile societăţi capitaliste, au acaparat aproape pe degeaba gospodăriile fermierilor ruinaţi care n-au putut plăti băncilor împrumuturile făcute — întărindu-şi astfel poziţiile de monopol în agricultura ţării. Astăzi, deşi Noua Zeelandă este slab populată, mii de localnici emigrează în Australia şi America de Sud. Autorităţile încearcă să compenseze această situaţie prin exploatarea crîncenă a populaţiei maori.

Întrucît, după cum se vede, economia este dezvoltată unilateral, a fost neglijată industria care e alcătuită doar din întreprinderi alimentare şi uşoare. De aceea, economia neo-zeelandeză este instabilă, depinzînd de fluctuaţiile preţurilor de pe piaţa mondială capitalistă — la lînă, carne, produse lactate. Ţara este într-o continuă căutare de noi debuşee pentru produsele sale specifice.

PETRE TĂTARU

Vederea barajului Khasn el Girba, recent construit în Nepal.

Radio - Televiziune

Din programul pe săptămîna 19 — 25 decembrie 1965

RADIO

RADIOJURNALE ŞI BULETINE DE ŞTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 10; în fiecare zi de lucru: programul I: 6.15.

DUMINICĂ: programul I: 11.30 Melodii ce străbat lumea. 12.00 De toate pentru toţi. 14.15 Doi interpreţi ai muzicii populare: Dan Moisescu şi Iosif Milu. 18.45 „Faceţi roată, măi flăcăi" — jocuri populare. 19.00 Cîntă orchestra de muzică populară a Ansamblului de cîntece şi dansuri „Ciprian Porumbescu" din Suceava. programul II: 8.30 Călătorie muzicală prin regiunile patriei. 10.35 Muzică populară la cererea dumneavoastră. 14.30 Cine ştie cîştigă. 17.15 Muzică uşoară de Nicolae Kirculescu. 18.45 Cîntă Angela Buciu şi Ion Lăceanu.

LUNI: programul I: 10.05 Cîntece din folclorul nou şi jocuri populare. 11.45 Cîntă clarinetistul Nicolae Băiuţă. 18.50 Muzică populară la cererea ascultătorilor; programul II: 8.15 Cîntă orchestra de muzică populară „Brîuleţul" din Constanţa. 9.35 Din folclorul muzical al popoarelor. 14.06 „Dragă mi-e mîndruţa mea" — melodii populare. 16.00 „Viers, fluier şi strune" — melodii populare. 20.00 Teatru la microfon — „Inima mea e pe înălţimi", de William Saroyan.

MARŢI: programul I: 8.08 Popas folcloric pe plaiuri bănăţene. 10.05 Buchet de melodii populare interpretate de Magda Constantinescu, Saşa Bizgu şi Ion Albeşteanu. 20.30 Muzică populară interpretată de acordeonistul Constantin Bordeianu; programul II: 7.50 Cîntece patriotice. 11.07 Itinerar folcloric muzical. 13.08 Pagini alese din creaţia corală românească. 17.20 Din repertoriul interpretului Alexandru Grozuţă.

MIERCURI: programul I: 10.05 „De-ar fi dorul ca şi-o floare" — emisiune de muzică populară. 14.20 „Pe-un picior de plai" — emisiune de balade şi jocuri populare. 15.45 Cîntăreţii satelor: Ileana Filipescu din comuna Spălnaca, regiunea Cluj. 17.15 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Argeşului" din Piteşti; programul II: 9.33 „Moldovă, mîndră grădină" — emisiune de melodii populare. 16.00 Din tezaurul nostru folcloric muzical.

JOI: programul I: 12.10 Muzică populară interpretată de Ecaterina Cuzuioc şi Ion Lipan. 18.03 În jurul globului. 21.25 Cîntă Ioana Crăciun şi Ion Creţu; programul II: 8.00 Melodii populare. 9.55 Melodii populare de virtuozitate. 11.07 Cîntăreţii plaiurilor noastre. 12.45 Melodii populare interpretate de Eleonora Bisorca şi Nicolae Florian.

VINERI: programul I: 7.30 Interpreţi de muzică populară: Maria Cotirlea, Achim Nica, Maria Cornescu — voce, Nicolae Bob Stănescu — ţambal, Constantin Dobre — nai, George Sîrbu — acordeon, Petru Bundiş — vioară. 10.05 „Pîrîiaş cu apa lină" — cîntece şi jocuri populare. 14.08 Folclor muzical oltenesc. 18.13 Interpreţi din trecut ai muzicii noastre populare: violonistul Ion Matache; programul II: 9.26 Melodii populare româneşti şi ale naţionalităţilor conlocuitoare. 17.20 Jocuri populare.

SÎMBĂTĂ: programul I: 6.22 Jocuri populare interpretate la ţambal. 8.06 „Numai badea mi-e drag mie" — melodii populare. 13.15 Muzică populară interpretată de sextetul vocal feminin „Perinţa". 14.06 Melodii populare ascultate cu plăcere; programul II: 8.30 „De prin sate adunate" — muzică populară. 17.30 Din comoara folclorului nostru. Cîntece şi jocuri din Cîmpul Pîinii — regiunea Hunedoara.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate. Din cuprins: ● Raidul-anchetă „Gospodari şi... gospodari" ● O întîlnire cu interpretul preferat: Alexandru Grozuţă.
20.00 Estrada tineretii.
21.00 Film: Animalele.

LUNI

21.15 Teatru în studio: Doisprezece oameni furioşi, de Reginald Rose.

MIERCURI

20.00 Istoria teatrului: H. Ibsen — Prezintă conf. univ. Ovidiu Drimba.

JOI

21.15 Film: Patru fete într-o curte.

VINERI

21.15 Tele-glob — Emisiune de călătorii geografice.

SÎMBĂTĂ

21.00 Cu mască... şi fără mască.
22.00 Film: Sfîntul.

Abonaţi-vă pe anul 1966

la **revista ALBINA**

Abonamentele se pot face la toate oficiile poştale din ţară, la factorii poştali şi difuzorii de presă din întreprinderi şi instituţii.

Costul abonamentului este de

13 lei pentru 12 luni
6,50 „ pentru 6 luni
3,50 „ pentru 3 luni

PROPUNERI DE PREMIERE

Într-o recentă călătorie prin țară, am constatat că personalul unor magazine sătești dovedește multă inventivitate în privința deservirii atente și rapide a cumpărătorilor.

La magazinul mixt din comuna Jidvei-Tîrnăveni, se repeta de zeci de ori pe zi următorul dialog :

— Aveți bocanci bărbătești ?

— Numai numerele 43 și 44.

Cumpărătorii întrebau, gestionarul trebuia să le răspundă și în felul acesta se irosea o prețioasă cantitate de energie. Problema trebuia rezolvată. Pentru a-i scuti pe cumpărători să-și mai bată gura cu întrebările, inventivul gestionar a pus la loc vizibil următorul anunț : „Nu avem bocanci decît de la numărul 43 în sus".

O atenție asemănătoare față de cumpărători am întîlnit și la cooperativa de consum din comuna bănățeană Biled. Aici lipseau șireturile de pantofi și drojdia de bere. Pentru a nu răgușì, gestionarul imprimase răspunsul stereotip pe bandă de magnetofon : „Nu avem șireturi de pantofi și nici drojdie de bere". Ca ilustrație muzicală, folosise tangoul „La revedere". Ingenios, nu ? Cumpărătorii intră, ascultă și dau fuga voioși pînă la cel mai apropiat magazin din... Timișoara.

N-am nici o calitate oficială, dar pentru strădania lor, aș propune să li se dea celor doi gestionari o primă excepțională.

Cel mai mult m-a impresionat însă zelul vînzătorilor de la magazinul de marochinărie din comuna Marghita (raionul cu același nume). Ajunsesem acolo seara, înaintea orei de închidere. Tocmai se descărcau cîteva lăzi cu marfă.

— Ce anume v-a sosit ?

— E o marfă care nu se pune în vînzare astă seară. Veniți mîine dimineață la prima oră și vă dăm.

— Bine, dar ce ?

— Mănuși... mi s-a șoptit.

Am înțeles că trebuie să fie vorba de o marfă rară și neprețuită, așa că a doua zi m-am prezentat nerăbdător chiar la ora deschiderii.

— Bună dimineața. O pereche de mănuși, vă rog.

— Mănuși nu mai avem. S-au vîndut.

— Cînd ?

— Aseară.

— Păi vă pregăteați să închideți...

— Asta ne privește pe noi ! S-au vîndut toate !

Am rămas mut de admirație. Harnicii vînzători, fără să-și precupețească timpul liber, rămăseseră după program. Cine știe cît s-or fi zbătut să-și cheme rudele, prietenii, să termine mai repede, să nu-i apuce ziua.

Față de osîrdia lor, ieșită din comun, aș propune ca, pe lîngă prima excepțională, să li se plătească și cuvenitul spor de noapte.

Ce părere au despre aceste propuneri respectivele uniuni raionale ?

IRIMIE STRAUȚ

PĂUNUL

Se lăuda păunul :
— „Eu sînt mereu atent,
din ginta păsărească
mi-s cel mai vigilent !
Păi, nu vedeți, din coadă,
din aripi și grumaz
cîți ochi arunc deodată
spre orișice pîrleaz ? !
La mine în ogradă,
nici un dăunător
nu veți găsi ! Nici unul !
Că sînt necruțător !"

Se lăuda păunul...
Ci, chiar pe creasta sa,
o ditamai omidă
căzută dintr-un măr
siesta-și încheia.

Și fluturelul-matcă
(ăst pui de bărzăun)
entomologii-i spun
chiar... Ochiul de păun !

MIHAIL COSMA

Fără cuvinte
(Din revista „EULENSPIEGEL" — R.D.G.)

În 4 rînduri

Magazinul metalochimic din Bolintin Vale, raionul Titu, stă mai mult închis.

Apoi, să avem iertare
De-un asemenea orar :
Cinșpe zile-are zăvoare
Și-n rest are inventar !

I. PROTOPOPESCU

UN PERETE ORIGINAL

Dacă vă închipuiți că pentru construirea unui simplu perete nu e nevoie de căutarea cît mai multor soluții tehnice, vă înșelați. Ridicarea unui perete interior la școala din satul Cauaceu, comuna Biharia, raionul Oradea, a comportat discuții aprinse. Trei reprezentanți — al școlii, al sfatului popular comunal și al cooperativei agricole — au dezbătut problema îndelung și pe toate fețele. Peretele cu pricina urma să fie tras într-o sală de clasă, care se încălzea anevoie, fiind prea mare. Au fost propuse și respinse diferite soluții. Prima, de pildă, ca peretele să fie făcut din cărămidă arsă. S-a obiectat că ar fi o soluție banală. Doar toată lumea face pereți din cărămidă arsă ! A' doua soluție : să se construiască din chirpici. A fost respinsă ca învechită. Reprezentantul sfatului popular comunal a propus ceva original : peretele despărțitor se va construi din scîndură, cel mai indicat material...

Soluția era într-adevăr îndrăzneață și ieșită din comun ! Ca dovadă, materialul lemnos a fost procurat mult mai greu decît s-ar fi asigurat cărămida. Tovarășii s-au felicitat : „Vedeți ? Noi nu căutăm rezolvări facile, nu ne ferim de greutăți".

Cineva a întrebat :

— Nu era totuși mai bine să fi tras un perete din cărămidă, prin care nu trece nici zgomotul, încît să poată fi folosită și cealaltă jumătate de clasă, care stă acum degeaba ?

I s-a răspuns că aceasta ar fi fost o eroare tehnică :

— Ați uitat ce ați învățat la fizică ? „Lemnul este un corp rău conducător de căldură" — deci peretele nostru de scîndură ține căldura acolo, lîngă copii, și nu o lasă în cealaltă jumătate de clasă, pe care am putea-o folosi, eventual, ca ghețărie.

Ehei ! Oamenii stau bine cu legile fizicii. Cum stau însă cu cele gospodărești ? Aici e-aici !...

NICULINA DENDRINO

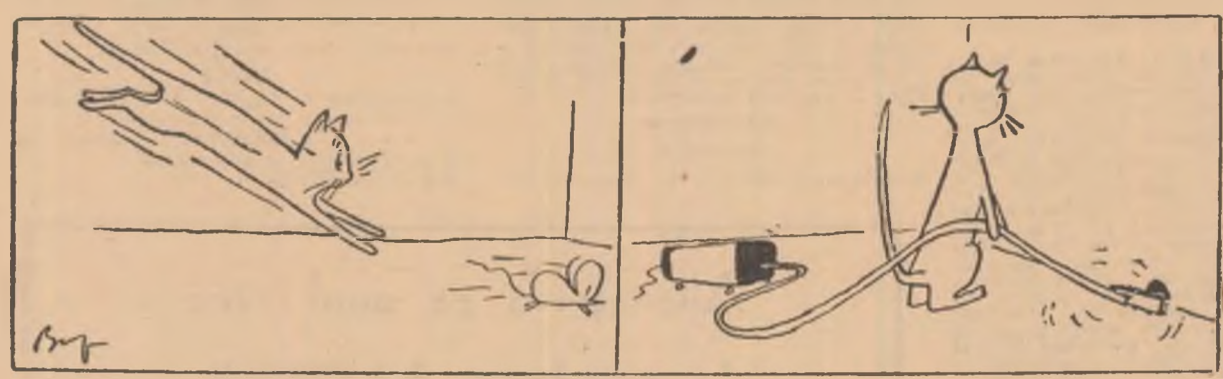

Modernizare

Desen de ZAHARIA BUZEA

ECOURILE SATIREI

Întreprinderea cinematografică regională Ploiești ne scrie : „Ne-a bucurat apariția foiletonului „Uite cheia, nu e cheia" în Albina nr. 930. Socotim că în urma publicării lui, sfaturile populare comunale și căminele culturale din localitățile necineficate vor privi cu mai multă atenție prezența caravanei cinematografice, acordîndu-i sprijinul cuvenit pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a misiunii sale". Adică, nu așa cum s-a întîmplat în satul Copăceni-Teleajen unde operatorul caravanei a fost lăsat să alerge două ore prin ploaie în căutarea cheii de la căminul cultural.

Iubitori ai filmului, bucurați-vă : caravana n-o să mai meargă... în pustiu.

★

Ca răspuns la foiletonul „Seară de calcul" din nr. 933 al revistei noastre, conducerea cooperativei agricole Valea Ciorii-Slobozia ne scrie că s-au luat imediat măsuri pentru ca gunoiul de grajd ce stătea nefolosit de multă vreme să fie transportat la cîmp și băgat sub brazdă.

Se știe că rîsul, această manifestare a veseliei, este întremător. Unii spun chiar că îngrașă. O dovedește și foiletonul nostru.

★

Sub titlul „Zîmbiți vă rog... dacă puteți", a apărut, tot în nr. 933, o fotografie a Culei de la Racovița, monument istoric ajuns în paragină. Sfatul popular al regiunii Argeș ne scrie că acest turn-fortăreață, datînd din 1806, va fi restaurat în 1966.

Așadar, la anul, bătrînul monument va arăta ca nou-născut.

REDACȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, interior 1884 Abonamente 13 lei anual. Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari. TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii • 40.001